

Mikaela Wilkins

(Bazat pe o întâmplare adevărată)

Această întâmplare a avut loc în S.U.A.

„Copil al Domnului”, cânta Cameron alături de ceilalți copii de la Societatea Primară. Cameron avea probleme de auz, dar îi plăcea foarte mult să cânte. Și, în curând, ei aveau să cânte în cadrul programului Societății Primare. Mai era doar o lună până atunci!

Când timpul pentru cântat s-a terminat, sora Jones a făcut un anunț. „Pianista noastră de la Societatea Primară se va muta în curând. Ne-ar plăcea ca unii dintre voi să cânte la pian pentru programul Societății Primare. Dorește vreunul dintre voi să cânte un cântec sau două?”

CAMERON – pianistul

Cameron și-a ridicat mâna. El dorea să ajute cu buna desfășurare a programului.

Sora Jones a scris numele copiilor care doreau să ajute. „Emma. Ben. Și Cameron! Nu știam că poți cânta la pian.” Ea a zâmbit.

Cameron nu mai luase niciodată lecții, dar îi plăcea să improvizeze cântece la pian acasă la bunica lui.

„Nu sunt încă foarte bun”, a spus el. „Dar cred că o pot face dacă exersez!”

„Vă mulțumesc că sunteți dornici să slujiți”, a spus sora Jones. Ea a dat fiecărui copil două cântece pe care să le cânte la pian.

Cameron nu știa să cânte la pian, dar dorea să ajute.

Lui Cameron îi venea să alege de bucurie. El și-a dorit mereu să învețe și acum chiar avea să se întâmple!

„Ești entuziasmat! S-a întâmplat ceva la Societatea Primară?”, l-a întrebat mama când s-au urcat în mașină, după biserică.

Cameron a zâmbit. „Voi cânta la pian în cadrul programului Societății Primare!”

„Îmi place că dorești să ajuți”, a spus mama. „Dar nu știi să cânti la pian suficient de bine pentru a face acest lucru.”

Cameron și-a îndreptat spatele. „Pot să învăț. Voi exersa din greu! Pot folosi pianul bunicii.”

„Atunci, ar fi bine să începem!”, a spus mama.

Mama l-a ajutat pe Cameron să găsească o profesoară de pian. Profesoara i-a arătat moduri simple de a cânta la pian „Îmi place să văd templul” și „Biserica lui Isus Hristos”.

Cameron a exersat acasă la bunica cât de des a putut. A exersat, din nou și din nou, fiecare vers al cântecelor. A făcut multe greșeli, dar a continuat să încerce și a continuat să cânte la pian. În cele din urmă, a putut să cânte la pian ambele cântece.

În scurt timp, a sosit vremea desfășurării programului Societății Primare. „Cum te simți?”, a întrebat mama.

Cameron și-a strâns la piept cartea de pian. „Emoționat. Dar, de asemenea, entuziasmat.”

Când i-a venit rândul să cânte la pian, mâinile lui Cameron tremurau puțin. *Tată Ceresc, Te rog să mă ajuți*, s-a rugat el în gând. A inspirat adânc. Apoi, a

cântat la pian cât de bine a putut. Ceilalți copii au cântat împreună cu el.

La sfârșitul cântecului, el a zâmbit. A fost distractiv! Știa că Duhul Sfânt îl ajuta.

Acum, că deja cântase un cântec, Cameron se simțea mai încrezător. El a început al doilea cântec. Degetele lui atingeau clapele exact așa cum exersase.

Acest cântec era preferatul lui Cameron. El s-a gândit la cuvinte în timp ce cânta la pian. „Eu cred

Ce îndemânare ai dori să deprinzi?

în Hristos, Salvatorul meu. Numele-I cinstesc.” Cameron muncise din greu să învețe cântecele pentru program.

Poate că faptul de a cânta la pian este un mod de a-mi împărtăși mărturia, s-a gândit Cameron.

După program, mama l-a îmbrățișat pe Cameron. „Cum a fost?”, a întrebat ea.

„Am avut emoții la început, dar a fost distractiv!”, a răspuns Cameron. El dorea să continue să exerseze și chiar să învețe și mai multe cântece. ●